

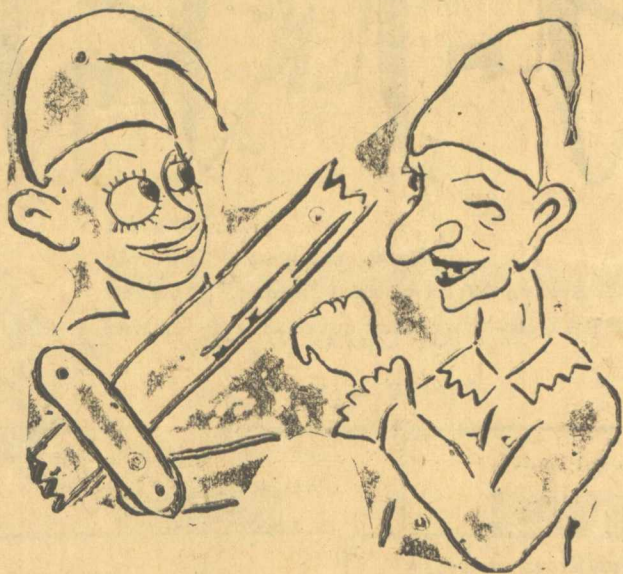
Ἐφημερίς
 ποῦ διαβάζεις κι' ἀπερείς
 θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωὶ ἐκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ ἌΡΒΑΣ θὰν' ὀπεύθυνες συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν καὶ στήν Πάτρα κατοικοῦμεν	Ἔτος Χίλια ἑννηακόσια καὶ τριάντα καὶ προσμέν' ἡ Βασιλεία ἀπ' ἔξω πάντα	Τοῦ καθὲ φύλλον ἡ τιμὴ εἶναι μονὰ ἀπὸ δραχμῆ.
Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους ἀνδρομῆν κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστά ἰστολάς καὶ συνδρομὰς ἰσοπικῶς μόνον σ' ἡμᾶς		
Πέντε καὶ σαράντα φύλλον γέννησις τοῦ ἀνθρώπου φύλλον	Ἰουνίου μηνος τριάντα στὴ Βουλὴ καυγάδες πάντα	

**Καυγάδες τρομεροὶ εἰς τὴν Βουλὴν
 ποῦ ὁ Μαρῆς μὲ τὸ ταμπὸν τὴν ἀπελεῖ.**

Πάλι καυγάδες στὴ Βουλὴ! Κι' ὑψώθηκαν μαγκουῦραις
 μὰ μέσ' στὴ τσέπη εἰμείνανε καὶ πάλιν ἡ κουμποῦραις
 Δὲν ἔμποργαν τάχα ἐκεῖ πὰ δὰ νὰ μαλλιοτραβηθοῦνε
 καὶ τάχα δὲν ἔμπορούσανε καὶ νὰ κουμποουριαστοῦνε
 ἢ μήπως πρέπει τὸ αἷμα μας προτέρως νὰ τὸ πιοῦνε
 Καὶ οὕτω πὼς μαλλώσανε σὲ ξένον ἀχυρῶνα
 κι' ὅπως βαστοῦσε ὁ Μαρῆς ταμπὸν στὸ χέρι τόνα

Ἄχ! Μαρῆ, Μαρῆ, Μαρῆ, τοῦ φώναζε καθένας
 κοινοβουλίου ρήτορας, καὶ ἄνθρωπος τῆς πένας.
 μὰ μὴ καυμένε! σοῦ εἶπα μιὰ κράτει σωστὰς τὴς φρένας!
 Κι' ὡς ἀγριόγατος ἐκεῖ παρέστεκ' ὁ Κονδύλης
 σὰν ἀστακὸς πανέτοιμος πρὸ πάντων ἐξ ἀμίλλης
 γιὰ νὰ τὰ κάμη θάλασσα χαρτιὰ καὶ καλαμάρια
 νὰ βγάλῃ τὴ χαντζάρα του νὰ κόψῃ τὰ κεφάλια
 κι' ἄλλοι! τί θὰ πειὰ κάνανε σὰν ἔμεναν τὰ ποδάρια
 Κι' ἐν τούτοις ὁ Τσιγδέμογλου σὰν παληκάρι ἐστάθη
 καὶ ἡ Βουλὴ τὸν ἄκουσεν ὡς ὄτου π' ἐβουβάθη
 καὶ ὁ καυγᾶς κατέληξε ἀστεῖος πειὰ νὰ γίνῃ
 κι' ὁ ψῆφος πάλιν Ἄρχηγὸν τὸν ἴδιο γέρο ἀφίνει
 κι' ἔχει τὸν λόγον ὁ Λαὸς τὰ αἴσχη μας νὰ κρίνῃ!

Ο Φασουλής με τον Πασχάλη
διὰ τῆς κρίσεως τὸ χάλι.

- Π.—Καὶ πάλι ἡ κρίσις Φασουλῆ μ' ἀπασχολεῖ καὶ πάλι ὅπως κ' ἐσένα τὸ χοντρὸ καὶ κούφιο σου κεφάλι καὶ σκέπτομαι νυχθημερόν τὸ φοβερό μας χάλι, ἀλλ' ὅταν ἔχω, διάβολε!... ἐδῶθε πᾶν' οἱ ἄλλοι... βάνω στραβά τὴ σκούφια μου καὶ οὔτε κἂν κυττάζω ὁ διπλανὸς τί γίνεται, μὰ οὔτε κ' ἐξετάζω, κ' ἂν ἡ ἀρκοῦδα ποῦφθασε κοντὰ στοῦ γειτονιά μου αὔριο θάρθῃ π' ἐκείνου στήν πόρτα τὴ δικιά μου.
- Φ.—Τὸ βλέπω, ἔτσι δυστυχῶς, πῶς ἔχουμ' ὅλοι γίνεαι κ' ὅλους μονάχα μὲ παρᾶ μᾶς πιάνει ἡ βιασύνη καὶ εἴμαστ' ἔτοιμοι εὐθύς νὰ τὰ πουλήσουμε ὅλα καὶ τὰ ἱερά καὶ ὅτ' ἔχουμε
- Π.— Μῶρ' μαὶ καὶ... καραμπόλα!
Εὐγε, σακάτη Φασουλῆ, μὰ τὴν τιμὴ ἀρίνεις; ποῦ σήμερα, στὸ διάβολο, ἀπ' ὅτι ἰδῆς, ἂν κρίνεις καθένας μὲ ἀφέλεια, γιὰ χοῦμα παραδίνει καὶ γιὰ τιμὴ δὲν νοιάζεται κ' ἕναν παρᾶ δὲν δίνει. Καὶ πρῶτοι πρῶτοι, τῆς Βουλῆς, τοῦ Ἑθνους οἱ πατέρες μὲ κλώτσους ὑποδέχονται αὐτὴν καὶ μὲ φοβέρας καὶ βλέπεις μέσα στὴ Βουλὴ καὶ γρονθοπατινάδαις σᾶν τὰ μουλάρια νὰ κλωτσᾶν τοῦ Ἑθνους οἱ λογάδες! καὶ τόσο, ποῦ συχάθηκα γιὰ Ρωμηὸς τυγχάνω, κ' ἀπ' ὅλους πιὸ περ' σότερο καὶ κάτι παραπάνω!
- Φ.—Αὐαὶ δὲν δίνω! ἄς γενῆ, Πασχάλη, ὅ, τι θέλεις
- Π.—Μωρὲ νὰ σοῦρη τὴ Βουλὴ τῆς Κρήτης τὸ κοπέλι, ἀπὸ τὴ μύτη; πῶς βαστᾶς; καὶ τοῦτο δὲν σὲ τρώει;
- Φ.—Μὰ θεορεῖς, γιὰ βουλευτᾶς, αὐτὸ τὸ σκυλόλοι;
Ἄφου αὐτοὶ δὲν γνοιάζονται τί θὰ μὲ γνιάσῃ ἐμένα γι' αὐτὸ τοῦς στέλλω φάσκελλα μὲ πέντε μαζωμένα!
Ἄφου αὐτοὶ σᾶν γαῖδαροι τὸ ρίξαν στὸ ραχάτι κ' ὄρθοι κοιμοῦνται στὴ Βουλὴ, σᾶν νᾶναι στὸ κρεββάτι.
- Π.—Αἰσχος! Κι' ἐσύ; ...τοῦς ἐπαινεῖς;
- Φ.— Καθόλου
Καὶ τὸνναντίον ἤθελα νὰ πᾶν κατὰ διαβόλου, ἀλλὰ μονάχος τί μπορῶ νὰ κάμω, βρὲ Πασχάλη; Μπορῶ νὰ δώσω μιὰ γροθιά καὶ νὰ γενῆ παζάρι, γροθιά σᾶν κείνη π' ὁ Μαρῆς ἐκτόπα στὸ τραπέζι,

μὲ ἀπειλαῖς καὶ μὲ φωναῖς γιὰ νὰ μᾶς περιπαίξῃ, κ' οἱ ξένοι ἐγελοῦσαν μ' ἐμᾶς, μωρὲ σακάτη κ' ἐφτύγανε μὴ...βασκαθῆ καὶ μὴ τὸν πιάσῃ μάτι τέτοιος ἀνδρεῖος...βουλευτῆς μὲ τὸν Χαβῖνη κόμμα ὅπου καὶ τοῦτον ἦτανε νὰ τὸν...φιλήσῃ στὸ στόμα π' ἅμα τ' ἀνοίξῃ τὴ ξερᾶ οὔτε κ' αὐτὸς τὸ ξέρει... Καὶ ὅλ' αὐτὰ; ...μόνο Ἑλληνες κ' Ἑλλάς τὰ ὑποφέρει!

Π.—Βρὲ τί ντροπὴ!

Φ.— Μὰ στάθηκε κ' ὁ Μάρκου παληκᾶρι εἰς τὸ πλευρόν τοῦ ἀρχηγοῦ, ὡς εἶδα, Καφαντάρη κ' ἐπικουρία ἐφθανε ἐκ μέρους τοῦ Τσαλδάρη γιὰ τί εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ἐκεῖ ὅτ' εἶχε γίνεαι καὶ εἶπα κ' ἀπὸ μέσα μου ἀμέσως μὲ βιασύνη!
ἀπάνω τους, Χαβῖνη!
καὶ! Ζήτω Ρωμηοσύνη!

καὶ νᾶδιν' ὁ Θεοῦλης μου, νὰ πιάνονταν! στὰ χέρια ποῦ ἐκεῖ θὰ ξεραίνόμουνα, Πασχάλη ἀπὸ τὰ γέλοια ἐν τούτοις ὅμως τίποτε δὲν ἔγινε, τσιφούται, κ' ἀπόμεινε δι' ἄλλοτε αὐτὸ τὸ μακροβούτι.

- Π.—Τώρα ποῦ πλέον σ' ἐνοιῶσα, μεγάλε Φασουλῆ, σὲ στεφανώνω δι' αὐτὰ, ποῦ λὲς γιὰ τὴ Βουλὴ καὶ μὲ καμάρι σὲ κυτῶ δαφνοστεφανομένον καὶ σὲ θωρῶ εἰς τὸ ἐξῆς γιὰ τὴ Βουλὴ φτιασμένον τάχα τί πλέον ἀπὸ σὲ κ' αὐτοὶ 'κεῖ μέσα κάνουν ἀφοῦ κοιμῶντ' ὄλημερῆς καὶ βάσανα δὲν βάνουν. Ἄλλ' εὐτυχῶς γλυτώσαμε τοῦ Σίμοψῶ κἂν τὴν ψώρα, ποῦ θᾶτρωγε μὲς' στὸ ψωμί ὀλόκληρος; ἡ χώρα καὶ τοῦ Καμπρόν τά...ἀπ' αὐτὰ π' ἀμέσως ὠρισμένως κ' αὐτὰ θὰ τ' ἀνακάτωναν κατόπιν κ' ἐπομένως, μὲς' τὸ ψωμάκι, π' ἄλλο τι, ὡς τόσο δὲν ὑπάρχει ὕστερ' ἀπ' τὸν εἰσπράκτορα καὶ τὸν ἐνωματάρχη.

Μέσ' τὴν κοιλίᾳ ἐνὸς παιδιοῦ εὐρέθη στὴν Ἀθήνα
ἄλλο παιδί, τέρας φορικτὸ, τρέχον τὸν ἕκτο μῆνα.

Τί φοβερό! τί ξαφνικό! ποῦ μ' ἐπίασε τρο μᾶρα ἕνα παιδάκι νὰ βρεθῆ! Θεέ μου! τί κατάρα μέσα στὸ ἄλλο τὸ παιδί καὶ μέσα στὴν κοιλιά του! μικρούλι, ἔξαμηνίτικο, σωστὸ στὰ σωθικά του μὲ δόντια τρίγες καὶ κορμί, παράξενο μεγάλο! ποῦ ἰδρωτὰς κρῦος μῶρχεται ὡσάκις τὸ θυμοῦμαι καὶ τέτοιο τέρας νὰ γενῆ, καθὼς τὸ ἐνθυμοῦμαι

Κι' εὐθύς τὸ πῆραν οἱ γιατροὶ τὸ βάλανε στὴ γιάλα κοντὰ σὲ ἄλλα τέρατα καὶ σὲ παράξεν ἄλλα καὶ ἐγίνηκ' ἕνα πατιρντι κ' ὁ κόσμος δὲν ὑπνώνει καὶ μὲς' στὴν ἐπιστήμη σου καθ' ἕνας φασκελώνει.

Κι' ἄλλοι σοῦ λὲν πρὶν γεννηθῆ τὸ ἕνα ἦτο τ' ἄλλο μεσ' τὴν κοιλιά του κ' ἔμεινε κ' ἐγίνηκε μεγ ἄλο κ' ἄλλοι λὲν πῶς τὸ παιδί κατάπιε κάτι.... κάτι, ποῦ τῶκαμε νὰ γεννηθῆ σ' αὐτὸ ἄλλο παιδάκι

Καὶ μούντζω καὶ φρικέλωτε τὴν ἀεὶ νύχτης τώρα μ' αὐτὸ τὸ τέρας π' ἀναψε φωτιά σ' ὅλη τὴ χώρα κ' ὅλ' ἡ Ἀθήνα καίγεται γιὰ τὴν κακὴ μας ὥρα.

**Φόρο τούς άγαμους θά βάλη
του Λευθέρη τὸ κεφάλι**

Ἄλλο καὶ τοῦτο τρομερὸ
γιὰ τούς άγάμους φόρο
τὸ Κράτος μας τὸ φοβερὸ
θά βάλῃ γιὰ τὴν τιμὴ
ἀλλ' ὅμως μᾶλλον στὸν καιρὸ
γιὰ νάρθῃ νὰ εἰσπράξῃ.

Κι' ἀκούω παράπονα πολλὰ
ἀπὸ άγάμους γέροντες
τὶ νὰ μᾶς κάμ' ἡ παντρειά
σ' ἐμᾶς, καὶ εἰς καλογέροντες
ποῦ εἴμεθα εὐπροσήγοροι
καὶ πάντοτε παρήγοροι
κάθ' ἀδυνίτου μέρους ;
Ποιὸς πλέον θὰ παρηγορῇ
τὴν κάθε κακομοῖρα ;
ποῦ σκληρὸς κλήρος ἔλαχε
νὰ μείνῃ νέα χήρα ;
Καὶ ποιὸς τὸ βάλαμον θὰ βροῖ
γιὰ τὴ γεροντοκόρη
ποῦ ἀναμένει γιὰ νάρθῃ
γαμπρὸς μὲ τὸ βαπόρι ;
Στὰ λούσα ποιὸς πειὰ θὰ μπορῇ
λεφτὰ ν' ἀπανοβάλῃ ;
καὶ ἀνακούφισιν νὰ βροῖ
ὁ σύζυγος στὰ βάρη ;
Καὶ ποιὸς ἀμέσως θὰ βροθῇ
νὰ κάμῃ κάθε χάρι
χωρὶς καθόλου νὰ σκεφθῇ
καὶ τὰ λοσιὸν νὰ πάρῃ ;
Καὶ ἄλλα τόσα πράγματα
ποιὸς θ' ἀντικαταστήσῃ
ποῦ φέρνουν τὰ γεράματα,
καὶ ποιὸς θὰ βοηθήσῃ
σὲ μία τέτοια κρίσι ;

Μὰ τὰ κορίτσια αὐθωρεῖ
φωναῖζουν ἐπιμόνως
τινὸς άγαμους νὰ τιμωρῇ
ἀκόμα πρέπει ὁ Νόμος
Γιατ' αἰτία εἶνε αὐτοί,
ποῦ τούταις μένουν στὸ κουτί
καὶ ἄλλαις εἰς τὸ ράφι
γιὰ δὲν ὑπάρχουνε γαμβροὶ
κι' ἂν ὄλα τάχουν στὴ γραμμὴ
σᾶν τοὺς λείπει κάτι τι
κάμει καθεὶς πῶς δὲ μπορεῖ,
κι' ἢ νέαις πᾶνε...στράφι...
Καὶ νεραϊδόμορφες σωσταῖς
κι' ἀγγελικὰ πλασμέναις
νὰ μέσ' τῆς πόρταις σφαλισταῖς
τόσον καιρὸ κλεισμέναις
ὡς ποῦ πεθαίνουν άγαμοὶ
μὰ καὶ λησμονημέναις.

Τὶ φοβερὸ καὶ τοῦτο 'δῶ
ἀλλὰ δεινὸν κι' ὁ φόρος !

άγαμοὶ τώρα νὰ σᾶς ἰδῶ
ποῦ τέλειώσεν ὁ ντόρος,
ποῦ τέλειωσαν τὰ ψέματα
κι' ὁ Νόμος πειὰ θὰ γίνῃ
καὶ τότε θὰ ἰδῶ άγαμος
ποιὸς ἀπὸ σᾶς μείνῃ.

Καὶ στὰ κορίτσια ἀπαντῶ
γιὰ νὰ ἐτοιμασθοῦνε
κοὶ τὸν καῦμὸ τὸν κακὸ
μοζῆ μ' αὐταῖς κι' ἐγὼ τραβῶ
ὡς νύφαις νὰ γενοῦνε,
Τέποιο καῦμὸ δὲν νταγιαντῶ
μὰ τότε νοιώθω ἀκριβὸ
κι' εὔχομ' εὐθύς νὰ γίνῃ
ὁ Νόμος κι' ἐγὼ νὰ τὸ ἰδῶ
μὰ ... κόρη νὰ μὴ μείνῃ !

**Κι' ἄλλα τρομερὰ συμβάντα
ἢ Καμπάνα γράσει πάντα**

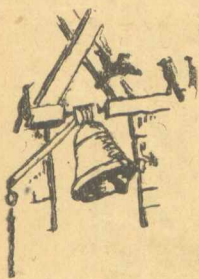
Τὶ τρομερὸ καὶ τὶ κακὸ
μέσ' τὸ σακκὶ μὰ νέα
μέσ' στὸ Στρομῶνος τὸ πλευρὸ
ξεβρόσθηγ' ἀπὸ τὸ νερὸ
καὶ μάλιστα ὄραϊα
καὶ ὅπως λέγουν οἱ πολλοὶ
ἢ νέα εἶχε κτυπηθῇ
ἀπ' άγνωστου πιστόλι
καὶ τρέχ' ἡ ἀνάκρισις νὰ βροῖ
ποια νέα τάχα νᾶν' αὐτὴ
καὶ κάτσε γύρευε γιὰτι
γιατ' εἶχε δολοφονηθῇ.

Καὶ στὸν Περαία πέθανε
διὰ τὴν Κλεονίκη,
ἀμάν καλέ, τὶ φρίκη !
ἓνας φαντάρος ἄχ ! παιδιὰ
γιὰ χάρι τῆς Πιτσούνῃ
γιατ' ὅπως λέν, ἀφτούνῃ
σκορδόπιστη τὸν ἄφησε
νὰ πάρῃ κάποιον ἄλλον
κι' αὐτὸς στὸ Βάχχο τῶροῖξε
κι' ἀγάπησε τὸν χάρον !
Κοῖμα παιδὶ καὶ λεβεντιά,
βροῖ κοῖμα στὸ στρατιώτῃ
τὸν κλαῖνε τᾶλλα τὰ παιδιὰ
κι' ἐγὼ μὲ τὸν Κομπότη !

**Σύστασιν μου κάμνω εἶνα
καὶ ἐδῶ καὶ στὴν Ἀθήνα.**

Εἰς τὸν Στέλ... τοῦ συνιστῶ νὰ μαζευθῇ
γιατὶ ἄσχημα μαζῆ μας θὰ μπλεχθῇ
ἂν δὲ πάσῃ τὰ ἐτοῦτα καὶ τὰ 'κείνα
μὲ ἀνθρώπους ποῦ βρισκόνται στὴν Ἀθήνα
κι' ἄς τὸ μάθῃ πῶς τὸν παρακολουθεῖ
ἀπ' τοῦ Μπέκου τὴν ταβέρνα κάποιον μάτι

κι' ότι αν τρέχει όπως τρέχει θα χαθῆ
 και θα θῆψη στο κρεβάτι.
 Κι' η κατάσχεσις υπάρχει κι' εἶν' σωστή
 κι' ἡ χιλιάδες θα κηλύσουν στη γραμμὴ
 και θα πέση κάθε ἄθλιο κορμὶ
 ποῦ μᾶς κάνει και μᾶς δέρονουν οἱ καῦμοι
 Τὸ κλειδί...!.. ἄχ τὸ κλειδί, θὰ φέρῃ τέλος
 και ἄς πάρῃ κάθε ξένος, νὰ τὸν μέλλῃ

Στήλη ἀλληλογραφείας
 με ὀλίγας ἀγγελίας
 διὰ λόγους ποικιλίας

Σε κείνους πώχουν γένεια
 και πάλιν με εὐγένεια

Ξέρτε μουρλοῦς; Θέλετε πολλοῦς; στοῦ Μπίκου τὴν ταβέρνα
 με τὴ δροσεύλα τῆς νυκτὸς, ποῦ δὲν τοὺς γράφει ἡ πένα
 θα συνάντηστε μπίλικους κοντὰ μέσ' τὰ βαγένια,
 κι' ὅσον δὲν ἔχουνε μαλλιά, ἀλλ' ἔχουν ὅμως χτένια,
 ἄς πάν' ἐκεῖ κάθε βραδυὰ, ἂν θέλουν νὰ ξεσκᾶσουν
 νὰ ποιοῦν τ' ἐλόδροσο και γέλιοιο νὰ χορτάσουν

Εἰδοποιήσις σπουδαία
 τῆς "Καμπάνας,, με ἰδέα.

Ἡ Καμπάνα ἐπιθυμοῦσα στὸ καλὸν ἵνα συσταίῃ
 κι' ὄργανον ἐν Πάτραις πλέον τῶν γραφόντων ἵνα γίνῃ,
 δέχεται ἀπαντοῦ τοῦ φύλλου καθενὸς συνεργασίαν
 εἰς ποιήματα και μόνον καθαρὰν φιλολογίαν
 και ἀφιερᾷ πρὸς τοῦτο τῆς "Καμπάνας,, μία στήλη.
 Λοιπὸν ἔργα ὅστις θέλει νὰ δημοσιεύῃ ἄς στείλῃ
 πάντα ἐκ' ποιημάτων, εἴτε σοβαρῶν, ἢ και εὐθύμων
 συνοδεία πενταδράχμου μόνον, ἐκ γραματοσήμων
 ὡς δικαίωμα πρὸς κρίσιν, γιὰτὶ θὰ δημοσιεύῃ
 ὅσα ἄξια θὰ κρίνῃ, ἀπὸ ὅσα θὰ μαζεύῃ.

Στὴν Ἀχαγιά καθὼς περνῶ
 τὸν Πριτσαπίδουλα ἐπαινώ

Στοῦ Πριτσαπίδουλα τὸ Ζαχαροπλαστεῖο
 στὴν Ἀχαγιά, ὅτι γλυκὸ ζήτησις θὰ σοῦ δώσῃ
 και παγωτὸ περιφημο και καθαρὸ, και κρῦο
 νερὸ, και ὅποιος ἀπὸ ἐκεῖ περνᾷ θὰ μετανοιῶσῃ
 ἂν δὲν σταθμεύσῃ μιὰ στιγμὴ δροσιὰ νὰ νοιώσῃ
 ἢ μιὰ γαστρονία γιὰ πιῆ, κι' εὐθὺς νὰ ξειδρώσῃ!

Στὰ Ζαρουχλεῖα ἀνοῖξε ὁ Ντούβας ὁ κὺρ Σπύρος
 πρῶτης ὥραιο μαγαζῆ, π' ὅλο δουλεύει ὁ πῖρος
 καὶ κρασί περιφημο, κι' ἔχει ἀπ' ὅλα, ψάρια
 καλὰ ψητὰ διάφορα σουβλάκια, πορτοκάλια

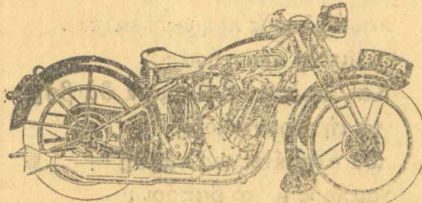
Στὴν ταβέρνα τοῦ Καλίτση
 πίσω ἀπὸ τοῦ Ἀη Διονύσι

Στὴν ταβέρνα τοῦ Καλίτση πίσω ἐπὸ τὸν ἈηΔιονύσι
 τρέχτε νάβρετε κρασάκι π' ἀντὶ τρέλλας, φέρει κρίσι
 και ποτέσου δὲν χορτένεις
 κάθε ὥρα σὰν πηγένεις
 φῖνο, ἀγνὸ και μυρωδάτο, ποῦ πίνεις και παχένεις

Τῆς Καμπάνας μας ὁ στόνος
 γιὰ μοτοσυκλέταις ψάλλει ὁ Γιατροῦς
 [πὼς εἶν' ὁ μόνος!]

Γιὰ μοτοσυκλέταις πρῶτος
 ὁ Βασίλης ὁ Γιατροῦς
 π' ἅμα πᾶς στὸ μαγαζὶ του
 τὸν ζηλεύεις σὰν τηρᾶς
 π' ὅλα βροῖσκονται ἐν τάξει
 ποῦ μὴ βρέξῃ και μὴ στάξῃ
 ὅλα τάχει στὴ σειρὰ και με φτήνια στὸ παρᾶ

Be — se — a μοτοσυκλέταις και ποδήλατα ὥραια
 κι' ἀνταλλακτικὰ και ἄλλα ὅλα πρῶτης κι' ὅλα νέα

Δίχως τῆς μπουκιᾶς νὰ τοὺς μέτροῦνε
 εἰς τοῦ Τζίμη μόνον τρῶνε ὅσοι πάνε

Συνηστῶ νὰ πᾶ νὰ ἰδῆτε μηχανὴ γιὰ τὰ ψητὰ
 ἐφευρέσεως τοῦ Τζίμη εἰς τοῦ Τζίμη στὸ στενὸ
 εἰς τὸ ΔΙΕΘΝΕΣ τοῦτέστιν τὸ ἐστιατόριό μας
 ὅπου βροῖσκει ὅτι θέλτε, ἕνα θαῦμα στὸν καιρὸ μας!
 Ἔχει τένταις γιὰ τὸν ἥλιο στοῦ Γεωργίου τῆ Πλατεῖα
 και προπάντων σᾶς τονίζω ἀληθῶς και ὄχι ἀστεῖα
 σὲ σερβίρουν ἐν τῷ ἅμα κατακάθαρα γκαρσόνια
 καιπροθύμως, ποῦ δὲν βρίσκιν τέτοιο ἄλλου σ' αὐτὰ τὰ χρόνια.

Σᾶς συνιστῶ πρὸ πάντων ἀπὸ οὔλα
 νὰ τρῶτε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τοῦ Γούλα!

Μ' αὐτὸ τοῦ Γούλα τὸ ψωμὶ, ποῦ μοιάζει παντεσπάνι
 τὸν νοῦν μῶχῃ ἀνάκατον, ὡ φίλτατοί μου, κάνει!
 Κι' ὅσοι δὲν δοκιμάσατε, πολὺ πολὺ θὰ χάσατε
 ἂν δὲν τραβῆχτε παρευθὺς γιὰ νὰ τὸ δοκιμάσατε
 στὴν ὁδὸν τῆς Παντανάσης ἀριθμὸς ἐξήντα ἐπτὰ
 ἐνθα μάλιστα και φένει μετὰ τέχνης φαγητὰ.

Κάθε βράδυ ἐπιτιχία στὸ ὥραιο θεατράκι
 τοῦ Λουκιανοῦ π' ὁ μπάτης τὸ χαϊδεύει κι' ἀεράκι
 κι' ἡ προταγωνίστριας του πάντα ἐντάζει πάντα φωνεῖς
 και τὸν Λουκιαν τὸν συγχάριε
 και τὴν κόρην του κι' ἐκείναις.